# Księga Ezdrasza

## Rozdział 1

**1**. Pierwszego roku Koresza, perskiego króla – aby się wypełniło słowo Pańskie, powiedziane ustami Jeremjasza WIEKUISTY pobudził ducha Koresza, perskiego króla, zatem kazał obwołać oraz rozpisać po całym swoim królestwie, mówiąc: **2**. Tak mówi Koresz, król perski: WIEKUISTY, niebiański Bóg, dał mi wszystkie królestwa ziemi i On mi rozkazał, bym Mu zbudował dom w Jeruszalaim, które jest w Judzie. **3**. Kto jest między wami z całego Jego ludu – z tym niechaj będzie Bóg; i niech idzie do Jeruszalaim, które jest w Judzie i buduje dom WIEKUISTEGO, izraelskiego Boga; on jest Bogiem, który jest w Jeruszalaim. **4**. A kto zostanie w jakimś miejscu, gdzie jest przychodniem – niech go wesprą mężowie tego miejsca: Srebrem, złotem, majętnością i bydłem; oprócz dobrowolnej ofiary na dom Boga, który jest w Jeruszalaim. **5**. Więc powstali przedniejsi z ojców Judy i Binjamina, oraz kapłani i Lewici; każdy, którego ducha pobudził Bóg, by poszli i budowali Dom WIEKUISTEGO, który jest w Jeruszalaim. **6**. A wszyscy wokoło wspomagali ich srebrnym i złotym naczyniem, majętnością i bydłem oraz kosztownymi rzeczami; oprócz wszystkiego, co dobrowolnie ofiarowano. **7**. Także król Koresz wyniósł naczynia Domu WIEKUISTEGO (które Nabukadnecar zabrał z Jeruszalaim oraz oddał je do domu swego boga). **8**. A Koresz, król perski, wyniósł je przez ręce skarbnika Mitredata, który je zgodnie z liczbą oddał Szeszbassarowi, judzkiemu władcy. **9**. A taka jest ich liczba: Trzydzieści złotych miednic, tysiąc srebrnych miednic, dwadzieścia dziewięć noży, **10**. trzydzieści złotych kubków; czterysta dziesięć drugorzędnych, srebrnych kubków, oraz tysiące innych przyborów. **11**. Pięć tysięcy czterysta wszystkich przyborów srebrnych i złotych. To wszystko wyniósł Szeszbassar, gdy wyprowadzał lud z niewoli w Babelu do Jeruszalaim.

## Rozdział 2

**1**. A ci ludzie owej krainy wyszli z pojmania i niewoli, w którą zaprowadził ich do Babelu Nabukadnecar, król Babelu, i wrócili do Jeruszalaim oraz Judy, każdy do swego miasta. **2**. Ci, co przyszli z Zerubabelem, Jezusem, Nehemjaszem, Serają, Reelajaszem, Mardechajem, Bilszanem, Misparem, Bigajem, Rechumem i Baaną. A liczba osób izraelskiego ludu była taka: **3**. Synów Pareosza – dwa tysiące stu siedemdziesięciu dwóch; **4**. synów Szefatjasza – trzystu siedemdziesięciu dwóch; **5**. synów Aracha – siedmiuset siedemdziesięciu pięciu; **6**. synów Pachat Moaba, z synów Jezusa i Joaba – dwa tysiące ośmiuset dwunastu; **7**. synów Elama – tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech; **8**. synów Zattu – dziewięciuset czterdziestu pięciu; **9**. synów Zakkaji – siedmiuset sześćdziesięciu; **10**. synów Bani – sześciuset czterdziestu dwóch; **11**. synów Bebaja – sześciuset dwudziestu trzech; **12**. synów Azgada – tysiąc dwustu dwudziestu dwóch; **13**. synów Adonikama – sześciuset sześćdziesięciu sześciu; **14**. synów Bigwaja – dwa tysiące pięćdziesięciu sześciu; **15**. synów Adina – czterystu pięćdziesięciu czterech; **16**. synów Atera

z Chiskjasza – dziewięćdziesięciu ośmiu; **17**. synów Besaja – trzystu dwudziestu trzech; **18**. synów Jory – sto dwunastu; **19**. synów Chaszuma – dwustu dwudziestu trzech; **20**. synów Gibbara – dziewięćdziesięciu pięciu; **21**. synów Betlechem – stu dwudziestu trzech; **22**. mężów Netofy – pięćdziesięciu sześciu; **23**. mężów Anatotu – stu dwudziestu ośmiu; **24**. synów Azmawetu – czterdziestu dwóch; **25**. synów Kirjath Jearym, Kafiry i Beeroth – siedmiuset czterdziestu trzech; **26**. synów z Ramath i Geba – sześciuset dwudziestu jeden; **27**. mężów z Michmas – stu dwudziestu dwóch; **28**. mężów z Betel i Aj – dwustu dwudziestu trzech; **29**. synów Nebo – pięćdziesięciu dwóch; **30**. synów Magbisza – stu pięćdziesięciu sześciu; **31**. synów Elama, tego drugiego – tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech; **32**. synów Harima – trzystu dwudziestu; **33**. synów Loda, Hadida i Onoi – siedmiuset dwudziestu pięciu; **34**. synów Jerycha – trzystu czterdziestu pięciu; **35**. synów Sena – trzy tysiące sześciuset trzydziestu. **36**. Kapłanów: Synów Jedaji z domu Jeszui – dziewięciuset siedemdziesięciu trzech; **37**. synów Immera – tysiąc pięćdziesięciu dwóch; **38**. synów Paszchura – tysiąc dwustu czterdziestu siedmiu; **39**. synów Harima – tysiąc siedemnastu; **40**. Lewitów: synów Jeszui, Kadmiela i synów Hodawjasza – siedemdziesięciu czterech. **41**. Śpiewaków: Synów Asafa – stu dwudziestu ośmiu; **42**. synów odźwiernych: Synów Szalluma, synów Atera, synów Talmona, synów Akkuba, synów Chatity, synów Szobaja – wszystkich, stu trzydziestu dziewięciu. **43**. Z Netynejczyków: Synów Sicha, synów Chaszufa, synów Tabbaota, **44**. synów Kerosa, synów Sia, synów Padona, **45**. synów Lebana, synów Hagaba, **46**. synów Akkuba, synów Hagaba, synów Szalmaja, synów Chanana, **47**. synów Giddela, synów Gachara, synów Reajasza, **48**. synów Recyna, synów Nekoda, synów Gazzama, **49**. synów Uzy, synów Paseacha, synów Besaja, **50**. synów Asny, synów Meunicy, synów Nefisima; **51**. synów Bakbuka, synów Chakufa, synów Charchura, **52**. synów Basluta, synów Mechida, synów Charsza, **53**. synów Barkosa, synów Sysery, synów Temacha, **54**. synów Nesjacha, synów Chatifa, **55**. synów sług Salomona, z synów Sotaja, synów Sofereta, synów Peruda, **56**. synów Jaala, synów Darkona, synów Giddela, **57**. synów Szefatji, synów Chattila, synów Pokerem Hassebajma, synów Ami; **58**. wszystkich Netynejczyków oraz sług Salomona – trzystu dziewięćdziesięciu dwóch. **59**. Nadto wyszli ci z Tel Melachu i Tel Charsza: Kerub, Addan, Immer; lecz nie mogli wskazać domu swych ojców oraz swojego nasienia, że byli z Israela. **60**. Synów Delajahu, synów Tobji, synów Nekoda – sześciuset pięćdziesięciu dwóch. **61**. Zaś z synów kapłańskich: Synowie Hobajasza, synowie Hakkosa, synowie Barzylai, który pojął żonę z córek Barzylai Gileadczyka oraz był nazwany od ich imienia. **62**. Ci szukali rejestru swego rodu – lecz nie znaleźli; dlatego byli splamieni od strony kapłaństwa. **63**. Zatem tirszataim zakazał, by nie jadali z najświętszych, aż zajmie stanowisko kapłan z Urim i Thummim. **64**. I całe zgromadzenie czterdziestu dwóch tysięcy trzystu sześćdziesięciu było jak jedno. **65**. Oprócz ich sług i służebnic, których było siedem tysięcy trzysta trzydzieści siedem. A między nimi dwustu śpiewaków i śpiewaczek. **66**. Zaś koni siedemset trzydzieści sześć, dwieście czterdzieści pięć mułów, **67**. czterysta trzydzieści pięć wielbłądów i sześć tysięcy siedemset dwadzieścia osłów. **68**. A naczelnicy założycieli rodów przyszli do Domu

WIEKUISTEGO, który był w Jeruszalaim oraz dobrowolnie się zaofiarowali, by budować Dom Boga na jego miejscu. **69**. Według swych możliwości dali też fundusz na budowę: Sześćdziesiąt tysięcy i tysiąc łutów złota, pięć tysięcy min srebra oraz sto szat kapłańskich. **70**. A kapłani, Lewici, część z ludu, śpiewacy, odźwierni i Netynejczycy zamieszkali w swych miastach; także cały Izrael w swych miastach.

## Rozdział 3

**1**. Zaś kiedy nastał siódmy miesiąc, a israelscy synowie byli w miastach lud jednomyślnie zgromadził się w Jeruszalaim. **2**. Wtedy wstał Jeszua, syn Jocedeka i jego bracia – kapłani, oraz Zerubabel, syn Szaltiela i jego bracia, oraz zbudowali ofiarnicę izraelskiemu Bogu, by na niej składać całopalenia, jak napisano w Prawie Mojżesza, męża Boga. **3**. Postawili tą ofiarnicę na jej fundamencie i choć bali się obcych narodów, jednak ofiarowali na niej całopalenia dla Pana, całopalenia rano i wieczorem. **4**. Obchodzili też uroczyste święto Szałasów – jak napisano, każdego dnia składając całopalenia według liczby oraz wyroku słowa na ten dzień. **5**. Potem całopalenie ustawiczne, na nów miesiąca oraz na każde uroczyste święto poświęcone WIEKUISTEMU, i od każdego ofiarującego dobrowolną ofiarę WIEKUISTEMU. **6**. Całopalenia dla WIEKUISTEGO zaczęli składać od pierwszego dnia siódmego miesiąca, choć Świątynia WIEKUISTEGO nie była jeszcze wybudowana. **7**. Więc oddali pieniądze kamieniarzom i rzemieślnikom, a nadto pokarm i napój, a oliwę Cydończykom i Tyryjczykom, by przywozili cedrowe drzewo z Libanu do Jafo, jak im pozwolił Koresz, król perski. **8**. Potem, drugiego miesiąca, drugiego roku po ich powrocie do Domu Boga w Jeruszalaim, zaczęli odbudowę: Zerubabel, syn Szaltiela i Jeszua, syn Jocedeka oraz inni ich bracia – kapłani; nadto Lewici oraz wszyscy, co przyszli z niewoli do Jeruszalaim. I ustanowili Lewitów, od lat dwudziestu i wyżej, by byli nadzorcami nad budową Domu WIEKUISTEGO. **9**. Zatem stanął Jeszua, jego synowie i bracia; również Kadmiel i jego synowie, razem synowie Judy, by doglądać tych, co pracowali wokół Domu Boga; nadto synowie Chenadada z ich synami oraz ich bracia, Lewici. **10**. A gdy budowniczy zakładali fundamenty Świątyni WIEKUISTEGO, z trąbami wystąpili przyodziani kapłani i Lewici, synowie Asafa, by chwalić WIEKUISTEGO według działu Dawida, króla Israela. **11**. Śpiewali, chwaląc i wysławiając WIEKUISTEGO, że jest dobry i że na wieki Jego miłosierdzie nad Israelem. Także cały lud wznosił okrzyki wielkim krzykiem, chwaląc WIEKUISTEGO dlatego, że został założony Dom WIEKUISTEGO. **12**. A wielu starców z kapłanów, Lewitów oraz przedniejszych ojców, którzy widzieli dawny Dom, kiedy przed ich oczyma zakładano ten Dom, płakali wielkim głosem i wielu z nich krzyczało, z radością wznosząc głosy. **13**. Więc lud nie odróżniał głosu wesołego krzyku – od głosu płaczącego narodu; gdyż lud krzyczał wielkim głosem, a wrzawę było słychać z daleka.

## Rozdział 4

**1**. A gdy wrogowie Judy i Binjamina usłyszeli, że lud z niewoli buduje Świątynię WIEKUISTEMU, Bogu Israela, **2**. wtedy przyszli do Zerubabela i do przedniejszych z ojców, mówiąc im: Będziemy

z wami budować i jak wy, szukać waszego Boga; ponieważ składamy Mu ofiary od dni Esar–Chaddona, asyryjskiego króla, który nas tu przyprowadził. **3**. Ale Zerubabel im powiedział, jak również Jeszua i inni, przedniejsi z ojców Israela: Nie wy, ale my musimy budować Dom naszemu Bogu; zatem my sami będziemy budować WIEKUISTEMU, Bogu Israela, jak nas zobowiązał Koresz, król perski. **4**. Więc się stało, że lud owej krainy zniechęcał ręce judzkiego ludu oraz przeszkadzał im w budowie. **5**. Nadto najmowali przeciwko nim dostojników, by udaremnić ich zamiary, po wszystkie dni Koresza, perskiego króla – aż do panowania Dariusza, perskiego króla. **6**. A gdy królował Aswerus, na początku jego panowania napisali skargę przeciwko obywatelom Judy i Jeruszalaim. **7**. Zaś w czasach Artakserksesa Biszlam, Mitredat, Tabeel i inni ich towarzysze, napisali do Artakserksesa, perskiego króla; a dokument listu napisany był po aramejsku oraz interpretowany po aramejsku. **8**. Zaś raport do króla Artakserksesa, jako jeden list przeciwko Jeruszalaim, napisali: pan Rechum i pisarz Szimszaj. **9**. Ocenę pana Rechuma, pisarza Szimszaja i innych ich towarzyszy – Dinaitów, Afarsachitów, Tarpelitów, Afarsajczyków, Arkewitów, Babilończyków, Szuszankitów, Dehawitów, Elamitów, **10**. oraz innych narodów, które przyprowadził wielki i sławny Asnappar i nimi osadził miasta Szomronu; jak również innych, którzy byli do teraz za rzeką. **11**. A oto odpis listu, który do niego posłali, do króla Artakserksesa: **12**. Twoi słudzy, ludzie mieszkający teraz za rzeką. Niech będzie wiadomo królowi, że Żydzi, którzy wrócili od ciebie i przyszli do nas, do Jeruszalaim, budują buntownicze i niegodziwe miasto; zakładają mury i naprawiają fundamenty **13**. Dlatego niech będzie wiadomo królowi, że gdy miasto zostanie odbudowane oraz mury skończone na fundamentach – nie będą dawać haraczu, danin i opłat, więc królewskie dochody zostaną uszczuplone. **14**. A obecnie, ponieważ doświadczamy dobrodziejstw pałacu, nie godzi się nam oglądać królewskiej szkody. Dlatego posłaliśmy, oznajmiając to królowi, **15**. byś podjął poszukiwania w księgach historii twoich przodków i się dowiedział, że to miasto jest miastem buntowniczym oraz szkodliwym dla królów i krain, gdyż w nim się wstrzymały bunty od dawnych dni, i dlatego to miasto zostało zburzone. **16**. Czynimy wiadomym królowi, że jeśli to miasto się odbuduje, a jego mury będą wykończone – ta część za rzeką już nie będzie twoja. **17**. Zaś król dał odpowiedź panu Rechumowi, pisarzowi Szimszajowi i innym ich towarzyszom, którzy mieszkali w Szomronie oraz innym za rzeką. Teraz pokój! **18**. List, który do nas posłaliście, dokładnie przede mną przeczytano. **19**. Dlatego rozkazałem, by szukano i znaleziono, że to miasto od dawna powstawało przeciwko królom, i że bywały w nim bunty oraz rozruchy. **20**. Także w Jeruszalaim zdarzali się potężni królowie, którzy panowali nad wszystkim za rzeką i im dawano haracze, daniny i opłaty. **21**. Dlatego wydajcie rozkaz, powstrzymujący tych mężów, aby nie budowali tego miasta, aż wyjdzie ode mnie rozkaz. **22**. Uważajcie, aby w tym nie popełnić zaniedbania. Czemu ma wyróść coś złego, na szkodę królom? **23**. Zatem gdy odpis listu został odczytany przed Rechumem, pisarzem Szimszajem oraz ich towarzyszami, szybko pojechali do Jeruszalaim, do Żydów, po czym im powstrzymali przemocą oraz gwałtem. **24**. Tak ustała robota nad Domem Boga, który jest w Jeruszalaim oraz była wstrzymana aż do drugiego roku panowania Dariusza, perskiego króla.

## Rozdział 5

**1**. Wtedy prorokował Haggaja, prorok, oraz Zacharjasz, potomek Iddy, prorokując Żydom, którzy byli w Judzie oraz w Jeruszalaim; mówiąc do nich w Imię Boga Israela. **2**. Więc powstał Zerubabel, syn Szaltiela i Jeszua, syn Jocedeka i zaczęli budować Dom Boga; a pomagając im, razem z nimi prorocy Boga. **3**. W ten czas przyszedł do nich Tattenaj, namiestnik za rzeką, i Szetar–Bozenaj oraz ich towarzysze, i tak do nich mówili: Kto wam wydał dekret o budowie domu i podnoszeniu murów? **4**. Więc im odpowiedzieliśmy, a oni chcieli poznać imiona mężów, którzy ten budynek wznosili. **5**. Lecz oko Boga było nad żydowskimi starszymi, zatem nie mogli im przeszkadzać, póki ta rzecz nie dotarła do Dariusza, gdyż wtedy dano o tym znać listem. **6**. To jest odpis listu, który posłał do króla Dariusza Tattenaj, namiestnik za rzeką, i Szetar–Bozenaj oraz ich towarzysze – Afarsachici, którzy mieszkali za rzeką. **7**. W liście, który mu posłali, było napisane: Królowi Dariuszowi pokój od wszystkich! **8**. Niech będzie wiadomo królowi, że przyszliśmy do judzkiej krainy, do Domu wielkiego Boga, który budują z ociosanego kamienia i kładą drzewo na ściany. Ta robota szybko idzie i szczęści się w ich rękach. **9**. Zatem zapytaliśmy owych starszych, mówiąc do nich: Kto wam kazał budować ten dom oraz wznosić te mury? **10**. Pytaliśmy nawet o ich imiona, by wiedzieć oraz podać imiona mężów, którzy są przedniejsi. **11**. Zatem odpowiedzieli, mówiąc: My jesteśmy sługami Boga niebios i ziemi, a wznosimy dom, co został zbudowany przed wieloma laty; ten, co budował i wystawił wielki król izraelski. **12**. Lecz gdy nasi przodkowie doprowadzili Boga niebios do gniewu wydał ich w ręce króla Babelu, Kasdejczyka Nabukadnecarara, który zburzył ten dom, a lud zaprowadził w niewolę do Babelu. **13**. Jednak pierwszego roku Koresza, króla Babelu, król Koresz wydał dekret, aby odbudowano ten Dom Boga. **14**. Nadto srebrne i złote naczynia Domu Boga, które Nabukadnecar zabrał ze Świątyni oraz wniósł je do świątyni Babelu król Koresz wyniósł je z babilońskiej świątyni oraz dał z imienia Szeszbassarowi, którego mianował namiestnikiem. **15**. I mu powiedział: Weź te naczynia, idź i złóż je w Świątyni, która będzie w Jeruszalaim; niech Dom Boga będzie odbudowany na swoim miejscu. **16**. Zatem ten Szeszbassar przyszedł oraz założył fundamenty Domu Boga, tego w Jeruszalaim. Więc od tamtego czasu – aż dotąd go budują i nie jest jeszcze ukończony. **17**. Zatem królu, jeśli to będzie dobre w sprawie, niech poszukają w domu królewskiego skarbca, w Babelu, czy tak jest, że król Koresz rozkazał, by budowano ten Dom Boga w Jeruszalaim; a królewska wola względem tego, niech zostanie do nas posłana.

## Rozdział 6

**1**. Wtedy król Dariusz rozkazał, aby szukano w bibliotece, między skarbami złożonymi tam, w Babelu. **2**. I na zamku w Achmecie, który znajduje się w ziemi Medów, znaleziono jeden zwój, tak w środku zapisany ku pamięci: **3**. Pierwszego roku króla Koresza, król Koresz wydał nakaz o Domu Boga w Jeruszalaim, gdzie składano ofiary. By jego fundamenty zostały odbudowane; jego wysokość stanowiło sześćdziesiąt łokci, a jego szerokość także sześćdziesiąt łokci. **4**. Z trzech warstw ociosanego kamienia

i jednej warstwy nowego drzewa, których koszt będzie dany z królewskiego domu. **5**. Nadto niech zwrócą złote i srebrne naczynia Domu Boga, które ze Świątyni w Jeruszalaim zabrał Nabukadnecar i przeniósł do Babelu, by się dostały do Świątyni w Jeruszalaim, na swoje miejsce i zostały złożone w Domu Boga. **6**. Zatem teraz, Tatteneju, namiestniku za rzeką, trzymajcie się od tego z dala, wraz z Szetar–Bozenajem oraz twoimi towarzyszami – Afarsachitami, którzy są za rzeką. **7**. Pozwólcie, by budowali ten Dom Boga. Żydowski namiestnik oraz żydowscy starsi niech zbudują ten Dom Boga na swoim miejscu. **8**. Ode mnie wyszedł też rozkaz, co czynić ze starszymi tych Żydów, co budują ten Dom Boga aby z królewskich majętności, z dochodów zza rzeki, bez wahania pokrywano koszty tych mężów, aby nie przerywali pracy. **9**. Także ile potrzeba byków, baranów, jagniąt na owe całopalenia dla niebiańskiego Boga; nadto aby na słowo kapłanów, dawano im w każdym dniu zboża, soli, wina i oliwy, i to bez wahania. **10**. Aby mieli wonne kadzidło dla niebiańskiego Boga oraz się modlili za życie króla i jego synów. **11**. Ode mnie wychodzi rozkaz, że ktokolwiek naruszy to zarządzenie, to zostanie wyrwana i podniesiona belka z jego domu, i na niej będzie zabity; zaś jego dom stanie się za to gnojowiskiem. **12**. A Bóg, który tam uczynił mieszkanie dla swojego Imienia, niech obali każdego króla i naród, który wyciągnie swoją rękę w celu zmiany, albo zniszczenia tego Domu Boga, który jest w Jeruszalaim. Ja, Dariusz, wydałem ten rozkaz; zatem bez zwłoki niech będzie wykonany. **13**. Wtedy Tattenaj, namiestnik za rzeką, wraz z Szetar–Bozenajem oraz ich towarzyszami, bez zwłoki tak uczynili, jak rozkazał król Dariusz. **14**. A żydowscy starsi budowali oraz się im szczęściło według proroctwa Haggaja i Zacharjasza, potomka Iddy. Budowali i tego dokonali według nakazu Boga Israela, oraz rozkazu perskich królów: Koresza, Dariusza oraz Artakserksesa. **15**. I został wykończony ów dom do trzeciego dnia miesiąca Adar, a był on szóstym rokiem panowania króla Dariusza. **16**. Wtedy synowie izraelscy, kapłani, Lewici i inni z ludu niewoli, z radością dokonali poświęcenia owego Domu Boga. **17**. A przy poświęceniu owego domu Boga ofiarowali sto cielców, dwieście baranów, czterysta jagniąt; nadto dwanaście kozłów z kóz na ofiarę zagrzeszną ofiarę za całego Israela, według liczby pokoleń israelskich. **18**. I postawili kapłanów w ich oddziałach oraz Lewitów w swoich grupach, nad służbą Bogu w Jeruszalaim, jak napisano w Księgach Mojżesza. **19**. Ci, co przyszli z niewoli, czternastego dnia, pierwszego miesiąca, obchodzili też święto Paschy. **20**. Bowiem wszyscy kapłani i Lewici, jeden za drugim się oczyścili i dlatego w święto Paschy ofiarowali baranka za wszystkich, co przyszli z niewoli, za swoich braci – kapłanów oraz za siebie samych. **21**. A synowie izraelscy, którzy wrócili z niewoli, jedli, nadto każdy, kto się odłączył od nieczystości narodów tej ziemi, by szukać WIEKUISTEGO, Boga Israela. **22**. Także z radością, siedem dni obchodzili święto Przaśników dlatego, że WIEKUISTY ich rozweselił i zwrócił do nich serce króla Aszuru, aby wzmocnić ich ręce w pracy nad Domem Boga, Boga Israela.

## Rozdział 7

**1**. Po tych wydarzeniach, za panowania Artakserksesa, perskiego króla – Ezdrasz, syn Seraji, syna Azariasza, syna Chilkji, **2**. syna Szalluma, syna Cadoka, syna Achtuba, **3**. syna Mariasza, syna Azarji, syna Merajota, **4**. syna Zerachjasza, syna Uzzi, syna Bukki, **5**. syna Abiszua, syna Pinchasa, syna Eleazara, syna Aarona, najwyższego kapłana; **6**. ten Ezdrasz wyszedł z Babelu, a był uczonym w Piśmie, biegłym w Prawie Mojżesza, które dał WIEKUISTY, Bóg Israela. Król spełnił całość jego prośby, ponieważ była nad nim ręka WIEKUISTEGO, Boga. **7**. Siódmego roku króla Artakserksesa wyszło też do Jeruszalaim wielu z synów izraelskich, z kapłanów, Lewitów, śpiewaków, odźwiernych i Netynejczyków. **8**. A przyszedł do Jeruszalaim piątego miesiąca; był to siódmy rok króla Dariusza. **9**. Bowiem wyjście z Babelu rozpoczęło się pierwszego dnia, pierwszego miesiąca a przyszedł do Jeruszalaim pierwszego dnia, piątego miesiąca, według łaskawego wspomożenia swego Boga. **10**. Gdyż Ezdrasz utwierdził swoje serce, by szukać Prawa WIEKUISTEGO, wprowadzić je w czyn oraz nauczać w Israelu Jego ustaw oraz wyroków. **11**. A to jest odpis listu, który król Artakserkses dał Ezdraszowi, kapłanowi, uczonemu w Prawie, biegłemu w Israelu w rzeczach nakazanych przez WIEKUISTEGO oraz w Jego ustawach. **12**. Artakserkses, król królów – do Ezdrasza, kapłana, doskonałego uczonego w Prawie Boga niebios, co następuje: **13**. Został wydany przeze mnie rozkaz, że ktokolwiek w moim królestwie z ludu Israela, jego kapłanów i Lewitów, jest chętny iść z tobą do Jeruszalaim – niech idzie. **14**. Gdyż zostałeś posłany przez króla oraz siedmiu doradców, byś szukał względem Judy i Jeruszalaim według Prawa twojego Boga, które jest w twoich rękach. **15**. Także byś odniósł srebro i złoto, które król oraz jego doradcy dobrowolnie ofiarowali izraelskiemu Bogu, mieszkającemu w Jeruszalaim. **16**. Do tego wszystko srebro i złoto, które otrzymałeś w całej krainie Babelu, wraz z dobrowolnymi darami ludu oraz kapłanów, ofiarowanymi na Dom Boga w Jeruszalaim. **17**. Następnie, byś za to srebro nakupił cielców, baranów, jagniąt, i wraz z ofiarami z pokarmów oraz ich zalewkami, ofiarował je na ofiarnicy Domu waszego Boga w Jeruszalaim. **18**. A co ty oraz twoi bracia uznacie za dobre, by uczynić z resztką srebra i złota – to uczyńcie według woli waszego Boga. **19**. Także naczynia, które zostały oddane do służby w Domu waszego Boga – oddaj w Jeruszalaim przed Bogiem. **20**. Nadto pozostałości należące do Domu twojego Boga, które przyjdzie ci pokryć, dasz z domu królewskich skarbów. **21**. Z tego powodu, ja, król Artakserkses, wydałem rozkaz wszystkim skarbnikom, którzy są za rzeką, by szybko zostało wykonane wszystko, cokolwiek zażąda kapłan Ezdrasz, uczony w Prawie Boga niebios. **22**. Aż do stu talentów srebra, do stu korców pszenicy, do stu batów wina, do stu batów oliwy, a soli bez przepisu. **23**. A co będzie z rozkazu Boga niebios, niech zostanie szybko dodane do Domu Boga niebios; bo dlaczego ma się wydarzyć gniew przeciw królestwu, królowi i jego synom? **24**. Oznajmiamy wam, że na żadnego z kapłanów, Lewitów, śpiewaków, odźwiernych, Netynejczyków – sług domu tego Boga, namiestnik niech nie wkłada haraczy, danin, czy opłat. **25**. A ty, Ezdraszu, mądrością twojego Boga, która jest w tobie, ustanowisz biegłych w Prawie sędziów, aby sądzili cały lud, który mieszka za rzeką; wszystkich, znających Prawo twego Boga; a kto nie zna – tego nauczajcie. **26**. Zaś ktokolwiek nie wykona Prawa

Boga, czy prawa króla niech będzie spełniony na nim sąd albo na śmierć, albo na wygnanie, albo na grzywnę, czy więzienie. **27**. Niech będzie wychwalony WIEKUISTY, Bóg naszych przodków, który dał to do serca króla, aby ozdobił Dom WIEKUISTEGO w Jeruszalaim, **28**. oraz w obliczu króla, jego rady i wszystkich możnych, królewskich władców, ku mnie skierował miłosierdzie. Dlatego ja, będąc umocniony ręką WIEKUISTEGO, mego Boga nade mną, zgromadziłem przedniejszych z Israela, by ze mną wyszli.

## Rozdział 8

**1**. A to są przedniejsi ze swych ojcowskich domów oraz spis tych, co wyszli ze mną z Babelu, za panowania króla Artakserksesa: **2**. Z synów Pinchasa – Gerson, z synów Ithamara – Daniel, z synów Dawida – Chattusz, **3**. z synów Szekaniasza, z synów Parposza – Zacharjasz, a z nim stu pięćdziesięciu spisanych mężów; **4**. z synów Pachat Moaba – Elioenaj, syn Zerachiasza, a z nim dwustu mężów; **5**. z synów Szekaniasza – syn Jechazjela, a z nim trzystu mężów; **6**. z synów Adina – Ebed, syn Jonatana, a z nim pięćdziesięciu mężów; **7**. z synów Elama – Jezajasz, syn Atalji, a z nim siedemdziesięciu mężów; **8**. z synów Szefata – Zebadiasz, syn Michaela, a z nim osiemdziesięciu mężów; **9**. z synów Joaba – Obadjasz, syn Jechiela, a z nim dwustu osiemnastu mężów; **10**. z synów Szelomitha – syn Josifiasza, a z nim stu sześćdziesięciu mężów; **11**. z synów Bebaja – Zacharjasz, syn Bebaja, a z nim dwudziestu ośmiu mężów; **12**. z synów Azgada – Jochanan, syn Hakkatana, a z nim stu dziesięciu mężów; **13**. z synów Adonikama – ostatni, których są takie imiona: Elifelet, Jejel i Szemaja, a z nimi sześćdziesięciu mężów; **14**. z synów Bigwaja – Utaj i Zabud, a z nimi siedemdziesięciu mężów. **15**. To ich zgromadziłem przy rzece wpadającej do Ahawy i leżeliśmy tam obozem przez trzy dni. Obserwowałem lud oraz kapłanów, lecz z potomków Lewiego nikogo tam nie znalazłem. **16**. Dlatego posłałem przedniejszych: Eliezera, Ariela, Szymeja, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zacharjasza i Meszullama, oraz uczonych mężów: Jojariba i Elnatana; **17**. oraz poleciłem im, by wyruszyli do Iddo, przełożonego nad miejscem Kasifia. W ich usta włożyłem słowa, które mieli powiedzieć w Kasifii miejscu ich przebywania, do brata Iddo oraz Netynejczyków, i przyprowadzić nam sługi dla Domu naszego Boga. **18**. Zatem przyprowadzili nam osiemnastu, według łaskawej nad nami ręki Boga: Uczonego męża z synów Machli, syna Lewiego, syna Israela, oraz Szerebiasza, i jego synów, i braci; **19**. Chaszabiasza, a z nim Jezajasza z synów Merariego oraz jego braci i synów – dwunastu; **20**. nadto z Netynejczyków, których do posługi Lewitom zatrudnił Dawid oraz przedniejsi. Netynejczyków było dwustu dwudziestu. Ci wszyscy wyznaczeni byli z imienia. **21**. Wtedy, nad rzeką Ahawa, zapowiedziałem tam post, abyśmy się gnębili przed naszym Bogiem i od Niego szukali prostej drogi dla nas, naszych dzieci i całego naszego dobytku. **22**. Bo wstydziłem się prosić króla o zastęp jezdnych, aby nam w drodze byli do pomocy przeciwko wrogom. Gdyż powiedzieliśmy królowi, mówiąc: Ręka naszego Boga jest nad wszystkimi, którzy Go rozumnie szukają; lecz Jego moc i Jego popędliwość jest przeciwko wszystkim, którzy Go opuszczają. **23**. A kiedy

pościliśmy i prosiliśmy o to naszego Boga – wysłuchał nas. **24**. Wtedy odłączyłem dwunastu z przedniejszych kapłanów: Szerebiasza, Chaszabiasza, i z nimi dziesięciu ich braci, **25**. oraz odważyłem im srebro, złoto oraz narzędzia do ofiary podnoszenia w domu naszego Boga, które ofiarował król, jego rada, jego książęta i cały izraelski lud, ile się go znalazło. **26**. Odważyłem do ich rąk sześćset pięćdziesiąt talentów srebra, sto talentów srebrnych naczyń i sto talentów złota. **27**. Nadto dwadzieścia złotych czasz, ważących po tysiąc lutów i dwa naczynia z wybornego mosiądzu, tak pięknego jak złoto. **28**. Potem do nich powiedziałem: Wy jesteście poświęceni WIEKUISTEMU, jak również są poświęcone te naczynia, zaś to srebro i złoto zostało dobrowolnie ofiarowane WIEKUISTEMU, Bogu waszych przodków. **29**. Zatem pilnujcie tego i strzeżcie, aż to odważycie przed przedniejszymi kapłanami, Lewitami oraz naczelnikami ojców w Israelu, w Jeruszalaim, w gmachu Domu WIEKUISTEGO. **30**. A kapłani oraz Lewici wzięli ciężar owego srebra, złota oraz naczynia, by je odnieść do Jeruszalaim, do Domu naszego Boga. **31**. Zatem dwunastego dnia, pierwszego miesiąca, ruszyliśmy znad rzeki Ahawy, by pójść do Jeruszalaim. A nad nami była ręka naszego Boga i wyrwała nas z mocy czyhającego w drodze wroga. **32**. I przyszliśmy do Jeruszalaim oraz przebywaliśmy tam trzy dni. **33**. A czwartego dnia odważono srebro, złoto oraz owo naczynie z domu naszego Boga, do ręki Meremota, syna kapłana Uriasza, z którym był Eleazar, syn Pinchasa, i nadto z nimi Lewici: Jozabad, syn Jeszui oraz Noadiasz, syn Binnuja. **34**. Wszystko według liczby i wagi, a wagę tego wszystkiego zapisano owego czasu. **35**. Zatem, gdy wrócili z niewoli ci, co byli uprowadzeni, za całego Israela ofiarowali Bogu Israela dwanaście cielców, dziewięćdziesiąt sześć baranów, siedemdziesiąt siedem jagniąt i dwanaście zagrzesznych kozłów – to wszystko na całopalenie dla WIEKUISTEGO. **36**. I oddali królewskie rozkazy królewskim namiestnikom oraz rządcom za rzeką, a ci byli pomocą dla ludu i Domu Boga.

## Rozdział 9

**1**. A gdy to ukończono, podeszli do mnie przedni, mówiąc: Lud izraelski, kapłani oraz Lewici, nie odłączyli się od narodów tych ziem oraz obrzydliwości Kanaanejczyków, Chetejczyków, Peryzejczyków, Jebusytów, Ammonitów, Moabitów, Micraimczyków i Amorejczyków. **2**. Bo pojęli sobie i dla swych synów ich córki, więc święte nasienie pomieszało się z narodami tych ziem; a ręka przednich oraz zwierzchności była pierwszą w tym przestępstwie. **3**. A kiedy to usłyszałem, rozdarłem moja suknię i mój płaszcz, rwałem włosy na mojej głowie i brodzie oraz siedziałem przerażony. **4**. Zatem zgromadzili się przy mnie wszyscy, co drżą przed słowem Boga Israela, z powodu przestępstwa tych z niewoli; a ja siedziałem przerażony aż do wieczornej ofiary. **5**. Ale podczas wieczornej ofiary, wstałem z mojej pokuty, mając rozdartą moją suknię i płaszcz, i przyklęknąwszy na swe kolana, wyciągnąłem me ręce ku WIEKUISTEMU, mojemu Bogu, **6**. i powiedziałem: Mój Boże! Wstydzę się i nie ośmielam podnieść do ciebie mego oblicza; bo na szczyt głowy mnożą się nasze nieprawości, a nasze grzechy wyrosły aż do niebios. **7**. Od dni naszych przodków – aż do tego dnia, byliśmy w wielkim grzechu, także przez nasze

nieprawości zostaliśmy wydani w ręce ziemskich władców, wraz z królami i kapłanami, pod miecz, w niewolę, na łup oraz na zawstydzenie naszej twarzy, jak to się dzisiaj dzieje. **8**. Ale teraz, prawie nagle, dokonała się łaska od WIEKUISTEGO, naszego Boga, bo nam zostawił resztki oraz dał nam mieszkanie na miejscu świętym. Nasz Bóg oświecił nasze oczy i dał nam trochę wytchnienia w niewoli. **9**. Gdyż byliśmy niewolnikami, lecz przecież w naszej niewoli nasz Bóg nas nie opuścił, lecz zapewnił nam przychylność przed perskimi królami, po czym dał nam wytchnienie, byśmy wznieśli dom naszego Boga, podnosząc jego zniszczenie; dał nam mur w Judzie i Jeruszalaim. **10**. Dlatego, co mamy po tym powiedzieć, nasz Boże? Ponieważ przekroczyliśmy Twe nakazy, **11**. które przekazałeś przez Twoje sługi, proroków, mówiąc: Ziemia do której wejdziecie, abyście ja posiedli, jest ziemią nieczystą – nieczystością ludu tych ziem, z powodu obrzydliwości ich nieczystości, którymi ją napełnili od krańca do krańca. **12**. Dlatego nie dawajcie waszych córek ich synom, ani nie bierzcie dla waszych synów ich córek. I nie szukajcie ich pokoju oraz ich wspaniałości aż na wieki, abyście zostali umocnieni, spożywali dobra tej ziemi i na wieki oddali ją w dziedzictwo waszym synom. **13**. A po wszystkim, co na nas przyszło, z powodu naszych złych spraw oraz z powodu wielkiego grzechu a Ty, Boże, się zatrzymałeś, byśmy nie byli niżej z powodu nieprawości, lecz dałeś nam taki ratunek – **14**. czy znowu powrócimy do łamania Twoich przykazań, łącząc się z tymi obrzydliwymi ludami? Czyżbyś wtedy się na nas nie gniewał, aż do wyniszczenia, aby nikt nie został uratowany? **15**. Panie, Boże Israela! Ty jesteś sprawiedliwy! Ponieważ pozostały resztki, jak to się dziś okazuje. Oto my, przed Twym obliczem w naszej winie; choć nie godzi się z tego powodu stać przed Twoim obliczem.

## Rozdział 10

**1**. A kiedy Ezdrasz się modlił oraz z płaczem uwielbiał Pana, leżąc przed domem Boga, zgromadziło się przy nim z Israela bardzo wielu mężów, niewiast i dzieci; a lud lamentował wielkim płaczem. **2**. Wtedy Szekaniasz, syn Jechiela, z synów Elama, wydał świadectwo, mówiąc do Ezdrasza: My zgrzeszyliśmy przeciwko naszemu Bogu, bo pojęliśmy obce żony z narodu tej ziemi. Lecz mimo tego Israel ma przecież nadzieję. **3**. Teraz uczyńmy umowę z naszym Bogiem, że odprawimy wszystkie te żony oraz z nich narodzone dzieci; według Pańskiej rady i rady tych, co drżą przed przykazaniem naszego Boga. Niech się stanie według Prawa. **4**. Wstań, bowiem to twoja rzecz, a my będziemy z tobą; wzmocnij się i tak uczyń. **5**. Zatem Ezdrasz wstał i zaprzysiągł przednich kapłanów, Lewitów oraz całego Israela, by uczynili według tego słowa. Więc przysięgli. **6**. A Ezdrasz wstał od domu Boga i poszedł do mieszkania Jehochanana, syna Eliasziba. Zaś gdy tam wszedł, nie jadł chleba i nie pił wody, bowiem się zasmucił z powodu przestępstwa tych z niewoli. **7**. A w Judzie oraz w Jeruszalaim, obwołano między wszystkimi z niewoli, by się zgromadzili w Jeruszalaim. **8**. Także przedni i starsi uradzili, że ktokolwiek by nie przyszedł w trzech dniach, niech przepadnie cała jego majętność, a sam niech będzie wyłączony ze zgromadzenia tych z niewoli. **9**. Dlatego wszyscy mężowie z Judy i Binjamina zgromadzili się w trzech

dniach dwudziestego dnia, dziewiątego miesiąca, i cały lud siedział na placu domu Boga, drżąc z powodu owej sprawy oraz deszczu. **10**. Wtedy wstał kapłan Ezdrasz i do nich powiedział: Wy zgrzeszyliście, pomnażając grzechy Israela, bo pojęliście obce żony. **11**. Dlatego teraz uczyńcie wyznanie przed WIEKUISTYM, Bogiem waszych przodków, wykonujcie Jego wolę i odłączcie się od narodów tej ziemi oraz od obcych żon. **12**. A wydając świadectwo, całe owo zgromadzenie powiedziało wielkim głosem: Jak nam powiedziałeś – tak uczynimy. **13**. Lecz lud jest wielki, czas dżdżysty, więc nie możemy stać na dworze; to sprawa nie jednego dnia, ani dwóch, gdyż wielu dopuściło się tego przestępstwa. **14**. Dlatego niech pozostaną zarządcy nad całym zgromadzeniem; a ktokolwiek w naszych miastach pojął obce żony, niech przyjdzie w wyznaczonym czasie, a z nim starsi z każdego miasta, ich sędziowie, tak, byśmy odwrócili od nas gniew popędliwości naszego Boga z powodu tej sprawy. **15**. Tak zostali do tego wyznaczeni: Jonatan, syn Asahela i Jachzejasz, syn Tikwy; a pomagali im: Meszullam i Szabbetaj – Lewici. **16**. I tak uczynili ci z niewoli. Zaś zostali wybrani: Kapłan Ezdrasz oraz przedniejsi mężowie z ojców, według potomków swoich przodków. Ci wszyscy, wyznaczeni z imienia, zasiedli pierwszego dnia, dziesiątego miesiąca, aby to zbadać. **17**. A wykonywali to przy wszystkich mężach, którzy pojęli obce żony, aż do pierwszego dnia, pierwszego miesiąca. **18**. I znaleźli z synów kapłanów, którzy pojęli obce żony: Z synów Jeszui, syna Jocedeka oraz z jego braci: Masejasza, Eliezer, Jariba, i Gedalię. **19**. Więc podali swe ręce na znak, że porzucą żony. Nadto ci, co zgrzeszyli ofiarowali barana ze stada za swój występek. **20**. Zaś z synów Immera: Chanani i Zebadjasz; **21**. z synów Harima: Masajasz, Eleasz, Szemaja, Jechiel i Uzyjiasz; **22**. z synów Paszchura: Elioenaj, Masejasz, Iszmael, Nethaneel, Jozabad i Eleasa; **23**. z Lewitów: Jozabad, Szymei, Kelajasz (ten chromy), Petachiasz, Juda i Eliezer; **24**. ze śpiewaków: Eliaszib, a z odźwiernych: Szallum, Telem i Uri. **25**. Zaś z Israela, z synów Pareosza: Ramiasz, Jizzijasz, Malkijasz, Mijamin, Elazar, Malkijasz, Benajahu; **26**. z synów Elama: Mattaniasz, Zacharjasz, Jechiel, Abdi, Jerimot i Eliasz; **27**. z synów Zattu: Elioenaj, Eliaszib, Mattaniasz, Jerimot, Zabad i Aziza; **28**. z synów Bebaja: Jehochanan, Chanania, Zabbaj i Atlaj; **29**. z synów Bani: Meszullam, Malluk, Adaia, Jaszub, Szeal i Jerimot; **30**. z synów Pachar Moaba: Adna, Kelal, Benajahu, Masejasz, Mattaniasz, Becalel, Binnuj i Menasze; **31**. z synów Harima: Eliezer, Jiszszijasz, Malkijasz, Szemaja, Symeon, **32**. Binjamin, Malluk, Szemariasz; **33**. z synów Chaszuma: Mattenaj, Mattatta, Zabad, Elifeled, Jeremaj, Menasze, Szymej; **34**. z synów Bani: Maadaj, Amram, Uel, **35**. Benajahu, Bediasz, Keluhu, **36**. Waniasz, Meremot, Eliaszib, **37**. Matanja, Mattenaj, Jaasau, **38**. Bani, Binnuj, Szymej, **39**. Szelemiasz, Natan, Adaja, **40**. Maknadbaj, Szaszaj, Szaraj, **41**. Azarel, Szelemiasz, Szemariasz, **42**. Szallum, Amariasz i Józef; **43**. z synów Nebo: Jejel, Mattitiasz, Zabad, Zebina, Jiddo, Joel i Benajahu. **44**. Ci wszyscy pojęli obce żony; a były między nimi niewiasty, co urodziły synów.

2012